

er kun, naar det kan siges at være Fattigunderstøttelse, at der kan fordres Tilbagebetaling, naar Kuren gaar ud over 6 Uger. Dersom vi vedtage dette Forslag, bliver vedkommende Opholdskommune forpligtet til at yde Sygepleie og Lægehjælp til den, der tages under Kur, saalænge han er syg, uden at det enten skulde betragtes som Fattigunderstøttelse eller kunde fordres refunderet af Forsørgelseskommunen, naar Kuren gik ud over 6 Uger, men dette tror jeg dog ikke er den ærede Forslagsstillers Mening. Hertil kommer endnu, at det, naar det ikke skal betragtes som Fattigunderstøttelse, bliver et stort Spørgsmaal, hvorledes det skal gaa, naar en Person bliver anmeldt som Syg i en Kommune, hvor han ikke er hjemmehørende, og vedkommende Kommunalbestyrelse bliver underrettet derom; skal saa denne, naar den ved, at den selv skal bære Udgiften og ikke kan faae den refunderet, først anstille en Undersøgelse om, hvorvidt Vedkommende selv er i Stand til at kunne betale eller ikke? Dette kan dog vist heller ikke være den ærede Forslagsstillers Mening. Jeg kjender ingen Pligt, der paaligger Vedkommende, til at tage Personer under foreløbig Kur og Pleie, undtagen under den Betingelse, at det er en Fattigunderstøttelse, der ydes dem, og som for en vis Tid ikke kan fordres refunderet, men som, naar den gaar ud derover, kan fordres refunderet. Jeg tror, at hvorledes man end vil ændre dette Forslag, saa vil det have til Følge, at den bestaaende Fattiglovgivning bliver ændret i mange flere Punkter, hvad der ikke godt kan lade sig gjøre ved dette lille Lovforslag. Jeg kan derfor ikke stemme for det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Bølgfreds.

Rofod: Jeg vilde tillade mig endnu at lægge et godt Ord ind for mit Underendringsforslag. Det har forundret mig lidt, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Bølgfreds (C. Nimestad) kunde angribe det fra Grundlovens Stade, idet han jo mente,

at det stred mere mod Grundloven end Hovedforslaget. Der staar nemlig, om det ærede Medlem vil, give Afgt derpaa, ikke i Grundloven, at Sygepleie og Lægehjælp eller Understøttelse dertil skal regnes for Fattigunderstøttelse. Der staar i Grundloven, at Enhver, der ikke kan ernære sig og Sine, har Ret til at faae Understøttelse af det Offentlige, men der staar ikke Noget om, at Enhver, der ikke kan betale Sygepleie og Lægehjælp, skal understøttes af det Offentlige, og at det saa skulde regnes for Fattigunderstøttelse. Derimod kan man udmærket godt med Grundloven for Die sige: det er kun det, man oppehæver til Livets Nødtørst, til Ernæring for sig og Sine, der regnes for Fattigunderstøttelse, det Andet staar det frit for at regne for, hvad man vil (Afbrydelse) — det er godt, at det ærede Medlem underhaanden samtykker deri. Mit Forslag har altsaa ikke Stygge af Grundlovsstridighed, hvad der ogsaa ligger deri, at den høitærede Indenrigsminister — der i denne Sag har stillet sig meget smt ligeoverfor Grundloven —, som det lod til, ikke havde nogen Betænkelighed ved at følge den Tanke, der er nedlagt i mit Endringsforslag, at vi kunne begrænse Begrebet Fattigunderstøttelse, og det er denne Vej, ad hvilken vi kunne komme de Samfundsklasser, som vi her nærmest have for Die, til Hjælp i denne Retning. — Jeg tror, mine Herrer, at vi efter at have hørt den høitagede Indenrigsministers Mening om de foreliggende Forslag, saavel Hovedforslag som Endringsforslag, ikke kunne have noget stort Haab om, at denne Lov kan blive gennemført i Aar, derom haaber jeg, at vi ere entye. Efterat vi tillige have hørt det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Bølgfreds (Winther) som Medstiller af Hovedforslaget vise sin Villie til at enes med de ærede Medlemmer for Aalborg Amts 2den Bølgfreds (Klein) og Kjøbenhavns 1ste Bølgfreds (C. Nimestad) om at faae det af dem stillede Forslag til at blive § 1 i en Lov, hvori Hovedforslagsstillernes § 2 tillige skal optages, ser jeg ikke nogen Grund